

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/47/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217010007
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3217010007.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovaným: 1/ A. B. C. XX.XX.XXXX D. E. C. E., F. bytom G. H. XXX, I. E. C. E., 2/ J. A. - nar. XX.XX.XXXX D. F., trvale bytom J. K. H. XXX/XX, E. C. E. a 3/ L. M. D. - nar. XX.XX.XXXX v E. C. E., trvale bytom I. C. XXXX/XX, G. I., I. E. C. E., všetci traja obžalovaní na slobode, pre pokračovací trestný čin zločinu podielníctva podľa § 231 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Tr. zákona v znení účinnom do 31.08.2015, spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 30. januára 2024, o odvolaní obžalovaných a prokurátora Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 09. decembra 2022 pod sp. zn. 1T/3/2017 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 3 Tr. poriadku sa v napadnutom rozsudku okresného súdu zrušujú všetky výroky o trestoch.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa

obžalovaný A. B. – nar. XX.XX.XXXX D. E. C. E., trvale bytom G. H. XXX, I. E. C. E.

odsudzuj

podľa § 231 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno j) Tr. zákona a § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. f) Tr. zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť preukázateľne sa písomne ospravedlniť poškodenej spoločnosti.

Obžalovaný J. A. - nar. XX.XX.XXXX D. F., trvale bytom J. K. H. XXX/XX, E. C. E., I. E. C. E.

sa odsudzuj

podľa § 231 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno j) Tr. zákona a § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. f) Tr. zákona s a obžalovanému u k l a d á povinnosť preukázateľne sa písomne ospravedlniť poškodenej spoločnosti.

Obžalovaná L. M. D. - nar. XX.XX.XXXX D. E. C. E., trvale bytom I. C. XXXX/XX, G. I., I. E. C. E. E.

s a o d s u d z u j e

podľa § 231 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno j) Tr. zákona a § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. f) Tr. zákona s a obžalovanej u k l a d á povinnosť preukázateľne sa písomne ospravedlniť poškodenej spoločnosti.

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolania obžalovaných A. B. a L. M. D. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 09. decembra 2022 pod sp. zn. 1T/3/2017 boli obžalovaní 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX v E. C. E., 2/ J. A., nar. XX.XX.XXXX D. F., 3/ L. M. D., nar. XX.XX.XXXX D. E. C. E. uznaní za vinných, na podklade podanej obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou zo dňa 13. januára 2017, č. k. Pv 108/15/3301-208, doručenej okresnému súdu toho istého dňa, zo spáchania pokračovacieho trestného činu zločinu podielníctva podľa § 231 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Tr. zákona v znení účinnom do 31.08.2015 spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný A. B., obžalovaný J. A. a obžalovaná L. M. D. prevzali od už odsúdeného L. E. v období od októbra 2014 až do 16.06.2015 svetlá na automobily, hoci vedeli, že tieto boli predtým odcudzené z obchodnej spoločnosti Hella Slovakia Signal - Lighting s.r.o., Bánovce nad Bebravou, a to konkrétne: žiarovkovú sadu (4 ks) osvetlenia motorového vozidla zn. VW TIGUAN r. v. 03.06.2011, 22 ks svietidiel na osobné motorové vozidlo VOLVO XC 90 MY 2014 30698141 - svetlo - ľ.z. (vrchná časť), 3 ks svietidiel na osobné motorové vozidlo VOLVO XC 90 MY 2014 30698142 - svetlo - p.z. (vrchná časť), 19 ks svietidiel na osobné motorové vozidlo VOLVO XC 90 MY 2014 31335506 - svetlo - ľ.z. (spodná časť), 27 ks svietidiel na osobné motorové vozidlo VOLVO XC 90 MY 2014 31335507 - svetlo - p.z. (spodná časť), 11 ks svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. Volvo V 70 MY2014 31395959 - svetlo - ľ.z. (karoséria), 12 ks svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. Volvo V 70 MY2014 31395960 - svetlo - p.z. (karoséria), 1 ks svietidla na osobné motorové vozidlo Range Rover Evoque MY2014 LR060041 - svetlo - p.z. (karoséria, Black Pack), 1 ks svietidla na osobné motorové vozidlo Range Rover Evoque MY2014 LR060040 - svetlo - p.z. (karoséria, Black Pack), 2 ks zadných vonkajších žiarovkových svietidiel na osobné motorové vozidlo VW Passat (projekt B 7) r. výroby 10/2014, 2 ks vnútorných (na piatych dverách tzv. liftback zatváraní) žiarovkových svietidiel na osobné motorové vozidlo VW Passat (projekt B 7) r. výroby 10/2014, 2 ks zadných LED svietidiel (dvere) na osobné motorové vozidlo zn. AUDI A4 (projekt B8) r. výroby 5/2014, 1 ks zadného LED svietidla (dvere) na osobné motorové vozidlo zn. AUDI A4 (projekt B8) r.

výroby 9/2014, 4 ks zadných LED svietidiel (vonkajšie na karosérii) na osobné motorové vozidlo zn. AUDI A4 (projekt B8) r. výroby 4/2015, 1 ks zadného LED svietidla (dvere) na osobné motorové vozidlo zn. AUDI A4 (projekt B8) r. výroby 8/2012, 1 ks zadného LED svietidla (dvere) na osobné motorové vozidlo zn. AUDI A4 (projekt B8) r. výroby 11/2014, 1 ks zadného ľavého LED svietidla 8XA 945 094A na osobné motorové vozidlo zn. AUDI A1 (projekt PA) r. výroby 1/2015, 1 ks zadného pravého LED svietidla 8XA 945 093A na osobné motorové vozidlo zn. AUDI A1 (projekt PA) r. výroby 1/2015, 10 ks LED svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VW TIGUAN zadné ľavé vnútorné (na piatych dverách) 5 NO 945 309, 9 ks LED svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VW TIGUAN zadné pravé vnútorné (na piatych dverách) 5 NO 945 310, 39 ks LED svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VW TIGUAN zadné ľavé vonkajšie 5 NO 945 207, 37 ks LED svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VW TIGUAN zadné pravé vonkajšie 5 NO 945 208, 41 ks LED svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VW TIGUAN zadné ľ. vnútorné (na piatych dv.) 5 NO 845 307, r.v. 6/2014, 41 ks LED svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VW TIGUAN zadné ľ. vnútorné (na piatych dv.) 5 NO 845 308A), r.v. 4/2015, 4 ks zadných svietidiel na osobné motorové vozidlo Porsche Boxter rok výroby 3/2015, 15 ks kompletných sád svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VW TIGUAN, 8 ks polovičných sád svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VW TIGUAN, 44 ks kompletných sád svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VOLVO XC90, 7 ks polovičných sád svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VOLVO XC90, 9 ks kompletných sád svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. VOLVO XC70, 3 ks kompletných sád svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. AUDI A4 sedan, 3 ks kompletných sád svietidiel na osobné motorové vozidlo zn. AUDI A1, 5 ks kompletných sád svietidiel na osobné motorové vozidlo PORSCHE 991, 1 ks kompletná sada na osobné motorové vozidlo PORSCHE BOXTER, ktoré odcudzené svetlá následne obžalovaný A. B. a obžalovaný J. A. uskladňovali v prenajatých priestoroch spoločnosti EUROVRAC.SK s.r.o. na Trenčianskej ceste č. 647/24 v Bánovciach nad Bebravou a v prenajatých obchodných priestoroch spoločnosti RS Style, s.r.o. v E. C. E. - G. I., N. K. J. XXX/XX a osobne distribuovali záujemcom o kúpu, a ktorých časť obžalovaná L. M. D. prostredníctvom inzercie zverejňovanej na slovenských i zahraničných internetových portáloch ponúkala na predaj aj predala, pričom finančné prostriedky za tento predaj prijala na svoj bankový účet vedený v L. č. O., čím obžalovaný A. B., J. A. a L. M. D. získali neoprávnený prospech vo výške 17.851,35 eur,

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený nasledovne:

„obžalovaný A. B.

podľa § 231 odsek 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písmeno j) Tr. zákona a § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona s a obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona sa u r č u j e skúšobná doba v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

obžalovaný J. A.

podľa § 231 odsek 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 odsek 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona s a obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona s a určuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

obžalovaná L. M. D.

podľa § 231 odsek 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písmeno j) Tr. zákona a § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona s a obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne o d k l a d á za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona s a určuje skúšobná doba v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.“

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď na hlavnom pojednávaní po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, z okruhu oprávnených osôb napadli odvolaním všetci obžalovaní proti všetkým jeho výrokom ako aj proti konaniu, ktoré mu predchádzalo a taktiež písomne v zákonnej lehote aj prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech všetkých obžalovaných v časti výrokov o uložených trestoch obžalovaným.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaná L. M. D. prostredníctvom svojho obhajcu uviedla, že v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nebol bez pochybností preukázaný pôvod všetkých svietidiel odpredaných spoločnosťou RS-style s.r.o. t.j. že tieto pochádzali z výrobného podniku Hella Slovakia Signal – Lightning s.r.o. Bánovce nad Bebravou, keď u svietidiel, ktoré boli vrátené spoločnosti boli aj výrobky z Poľskej republiky. V rámci vykonaného dokazovania iba z výsluchu svedka A. F. pritom vyplynulo, že na zakúpenom svetle bolo označenie Made in Slovakia, avšak u ostatných svietidiel výrobca nebol preukázaný avšak v napadnutom rozsudku sa uvádza celá suma získaná spoločnosťou za odpredané svetlá. Uvedené nie je možné vyvodzovať ani z písomnej zostavy svietidiel predloženej obžalovanou, nakoľko z tejto tiež nie je možné zistiť, či odpredané svetlá pochádzajú z výrobného podniku Hella Slovakia Signal – Lightning s.r.o. Bánovce nad Bebravou a nie od iných zdrojov. U niektorých z výrobkov nemohla byť poškodenou spoločnosťou ani vyčíslená hodnota nakoľko ich vo výrobnom programe nemá. V prípravnom konaní pritom zo strany obhajoby boli návrhy na doplnenie dokazovania v tomto smere, avšak tieto boli zamietnuté, čím malo dôjsť k porušeniu práva na obhajobu. Taktiež je toho názoru, že u obžalovanej L. D. nebolo vykonaným dokazovaním preukázané úmyselné konanie ako jeden z obligatórnych znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a to aj s poukazom na jej postavenie v rámci spoločnosti RS-style s.r.o., kde bola iba radovou zamestnankyňou. Z výpovedí obvineného E. pritom vyplýva, že konatelia spoločnosti RS-style s.r.o. mu poskytli skladové priestory na dočasné uskladnenie výrobkov – svietidiel, ktoré mali byť zakúpené v Poľskej republike. Obžalovaná D. však vôbec do jednania spoločnosti s obvineným E. nevstupovala a nemala ho možnosť ovplyvniť, preto jej nie je možné dávať za vinu aj hodnotu obvineným Baďurom uskladnených svietidiel. Obžalovaná taktiež namietala, že poškodená spoločnosť si v priebehu prípravného konania ani na hlavnom pojednávaní škodu neuplatnila, táto jej podľa jej vyjadrenia nemala ani vzniknúť, pričom vyčíslenie škody nedoložila ani na hlavnom pojednávaní. Zadokumentovanie hodnoty veci získanej trestným činom a teda vznikutej škody je pritom nevyhnutým predpokladom pre kvalifikovanie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Obžalovaná taktiež namietala skutočnosti uvádzané prokuratúrou, týkajúce sa zaobstarávania si príjmu trestnou činnosťou na udržanie životného štandardu, keď uvedené nevplyva z vykonaného dokazovania a v tom období reálne žila z minimálnej mzdy u rodičov, ktorým na chod domácnosti prispievala sumou 100,- €. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku obžalovanú podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku oslobodil, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchala obžalovaná.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaní A. B. a J. A. prostredníctvom svojho obhajcu uviedli, že trvajú na svojej nevine. Obžalovaný A. uviedol, že s obvineným E. vôbec neprišiel do kontaktu a v kontakte s ním bol výlučne spoluobžalovaný Lehocký. Obaja obžalovaní namietajú konštatovanie súdu prvého stupňa, že iný identický tovar takýmto spôsobom od inej osoby ako od obvineného E. nenakupovali, pričom poukazujú na predložené listiny preukazujúce, že nákup svietidiel takouto formou nie je neobvyklý. Takýto obchod preto nevzbudzoval u obžalovaných podozrenie, že by sa malo jednať o odcudzený tovar. Namietajú taktiež konštatovanie súdu prvého stupňa, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že svetlá konkretizované v rozsudku pochádzali z trestnej činnosti hlavne vo vzťahu k už odpredaným svetlám. Obžalovaní taktiež namietajú že z vykonaného dokazovania a to vrátane prepisov telekomunikačnej prevádzky by akýmkoľvek spôsobom vyplynulo, že mali vedomosť, že svetlá boli odcudzené. Konštatovali, že ich odlišný postup pri predaji svietidiel bol spojený s nezahrnutím týchto predajov do riadneho účtovníctva spoločnosti a nie v spojitosti s vedomosťou o ich nelegálnom pôvode. Napriek argumentácii prvostupňového súdu týkajúcej sa zákonnosti realizovaných výsluchov

v prípravnom konaní opätovne obžalovaní namietali zákonnosť týchto výsluchov, ale aj zákonnosť vydania evidencie svietidiel, ktorá ako dôkaz bola následne použitá v ich neprospech napriek tomu, že obžalovaní nemali vedomosť, že by takýmto spôsobom mohla byť použitá. Obžalovaní taktiež poukazujú, že okresný súd sa v rámci odôvodnenia nezaoberal niektorými z nimi predložených dôkazov (potvrdenie o nákupe svietidiel z 11.11.2014, objednávka svietidiel z 02.03.2015, podrobná evidencia kupovaných svietidiel od obžalovanej L. D.). Obžalovaní taktiež poukazovali, že od obvineného E. nakúpili svetlá aj iných značiek ako P. a taktiež poukázali na skutočnosť, že nielen v rámci Európy, ale dokonca aj Slovenskej republiky pôsobí viacero výrobcov patriacich spoločností P., napr. Hella Slovakia Front Lightning. Namietaný bol nimi aj spôsob výpočtu a nejasnosti pri stanovovaní rozsahu zaistených a odpredaných svietidiel majúci dopad na stanovenie rozsahu trestnej činnosti. Obžalovaný A. taktiež nesúhlasil s uloženým trestom vzhľadom na nepriznanie poľahčujúcej okolnosti vedenia riadneho života, keď táto mu nebola priznaná výlučne z dôvodu porušenia pravidiel cestnej premávky. Obaja obžalovaní pritom namietali uložené tresty ako neprimerane prísne aj vzhľadom na tresty uložené ostatným odsúdeným v predmetnej veci. Záverom obžalovaní A. a B. navrhli, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, prípadne aby napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil a sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že ich podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodí, nakoľko nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli obžalovaní.

Dozorový prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v rámci písomného odôvodnenia jeho odvolania uviedol, že podaným odvolaním napáda v neprospech všetkých obžalovaných výroky o uložených trestoch. Uviedol, že napadnutý rozsudok vo vzťahu k výrokom o vine považuje za zákonný a dôvodný. S výrokmi o trestoch uložených všetkým obžalovaným sa nestotožňuje, nakoľko aj keď nenamietajú ich výmeru a druh je názoru, že tieto nie sú zákonné, nakoľko prvostupňový súd neuložil obžalovaným žiadne primerané povinnosti ani obmedzenia uvedené v § 81 odsek 3, alebo 4 Tr. zákona. Tým došlo k porušeniu tretej vety § 51 odsek 2 Tr. zákona, pričom poukázal na dikciu uvedených zákonných ustanovení a zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zákona. Záverom navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku napadnutý rozsudok v časti výrokov o uložených trestoch zrušil a podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že obžalovaným uloží totožné tresty ako to urobil už súd prvého stupňa, avšak za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 51 odsek 3, odsek 4 Tr. zákona.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (v neprítomnosti obhajcu obžalovaných J. A. a A. B. - J. J. K. ml. s čím obaja obžalovaní súhlasili, zástupcu poškodenej strany ako aj splnomocnenca poškodenej strany JUDr. Piršela.), v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožňuje s podaným odvolaním podriadeného prokurátora ako aj s dôvodmi uvádzanými v písomnom vyhotovení a navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom tam uvedeným s tým, aby odvolania obžalovaných boli ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuté.

Obhajca obžalovanej L. M. D. právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na obsah ich odvolania, vrátane jeho písomného odôvodnenia a navrhol rozhodnúť spôsobom, akým je v ňom navrhnuté s tým, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Obžalovaný J. A. právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že poukazuje na to, čo uviedol jeho obhajca v podanom odvolaní, s čím sa osobne stotožňuje a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle ich podaného odvolania.

Obžalovaný A. B. právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrieva toho, čo uviedol jeho obhajca v podanom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jeho podaného návrhu s tým, aby odvolanie prokurátora bolo zamietnuté.

Obžalovaná L. M. D. právom konečného návrhu uviedla, že sa plne stotožňuje s tým, čo uviedol jej obhajca právom konečného návrhu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie podaných odvolaní podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 30. januára 2024, na podklade podaných všetkých štyroch odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 02. júna 2023, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na podklade podaných odvolaní, ktoré sú všetky prípustné, boli podané oprávnenými osobami, včas i na správnom mieste, krajský súd neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 veta druhá Tr. poriadku síce nezistil dôvody na prípadne podanie dovolania z dôvodov podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku, avšak na druhej strane dospel k záveru, že z podnetu podaného odvolania prokurátora bolo potrebné zrušiť výroky o trestoch uložených obžalovaným, pričom čiastočne dôvodné bolo aj odvolanie obžalovaného J. A. v časti výrokov o jemu uloženom treste a to v časti priznania pofahčujúcej okolnosti a následne uloženia primeraného trestu pri zohľadnení tejto okolnosti. Súčasne odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaných L. M. D. a A. B. nie sú dôvodné.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti vo vzťahu k napadnutému výroku o vine odvolaním obžalovaných uvádza, že pokiaľ ide o náležité zistenie skutkového stavu veci vo vzťahu k žalovanému skutku tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prvostupňový súd vykonal správne všetky dostupné a relevantné dôkazy, s ohľadom i na kontradiktórny spôsob ich zabezpečovania a vykonávania a tieto dôkazy rovnako správne vyhodnotil zákonným spôsobom, t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odseku 12 Tr. poriadku. Na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením §168 odseku 1 Tr. poriadku aj podrobne, presvedčivo a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba naväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd relevantné pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov prvostupňového súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania pokračovací trestný čin zločinu podielníctva podľa § 231 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Tr. zákona v znení účinnom do 31.08.2015 spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, pretože aj podľa názoru krajského súdu skutok obžalovaných naplnil bez relevantných pochybností všetkými formálnymi znakmi citovanú skutkovú podstatu žalovaného zločinu (subjekt tým, že obžalovaní v inkriminovanom čase spĺňali z hľadiska veku kritérium dospelého páchatela trestného činu, bez zistenia nepričetnosti či jej relevantného zníženia, subjektívna stránka – úmyselné zavinenie formou priameho úmyslu, objektívna stránka – konanie obžalovaných ako páchatelov, v dostatočnej miere a presvedčivo vyplývajúca z ustáleného skutkového stavu veci po vykonaní dokazovaní okresným súdom a objekt útoku, ktorý cháni táto skutková podstata prečinu). Z hľadiska odvolacích dôvodov uvádzaných obžalovanými vo vzťahu k napadnutému výroku o vine, krajský súd uvádza, že okresný súd správne a zákonne oprel výrok o vine, t. j. záver o tom, že sa žalovaný skutok stal, a že jeho páchatelmi sú skutočne všetci traja obžalovaní, i napriek tomu, že títo spáchanie žalovaného skutku popreli. Okresný súd správne aj logicky vinu obžalovaných oprel o svedecké výpovede L. A. O., A. F., L. Q., J. L., R. G., čiastočne aj o výpovede samotných obžalovaných, oboznámené záznamy z telekomunikačnej prevádzky obžalovaných, výpisy z bankového účtu obžalovanej L. D., súhrnnej tabuľky predaných a nakúpených svietidiel, zápisníc o vykonaní domových prehliadok a prehliadok iných priestorov spolu s príslušnou fotodokumentáciou, ako aj ďalších vykonaných dôkazov, na ktoré okresný súd v podrobnostiach v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal a tieto dôkazy vytvárajú aj podľa názoru krajského súdu ucelenú reťaz usvedčujúcich dôkazov, na čo okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež správne poukázal. Okresný súd taktiež správne vyhodnotil zákonnosť výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 18. júna 2015 a taktiež relevantne odôvodnil aj neprihliadanie na zápisnicu o výsluchu L. E. z prípravného konania, ktorý bol v tom čase v postavení spoluobvineného, ale aj možnosť vykonať listinný dôkaz - súhrnnú tabuľku predaných a nakúpených svietidiel, ktorú samotná obžalovaná žiadala založiť do vyšetrovacieho spisu vo veci (nakoľko informácie obsiahnuté v uvedenej súhrnnej tabuľke boli v digitálnej forme uložené na skôr dobrovoľne a po zákonomnom poučení vydané veci – notebooku zn. Toshiba). Rovnako nie je možné prisvedčiť obhajobným námietkam v zmysle, že okresný súd pristupoval k podanej obžalobe prokurátora nekriticky vo vzťahu k rozsahu preukázanej trestnej činnosti, keď úpravou skutkovej vety súdom prvého stupňa došlo k vypusteniu nepreukázanej časti trestnej činnosti a zníženiu rozsahu obžalovanými získaného prospechu oproti obžalobe z 21.877,95,- € na 17.831,35,- €. Okresný súd preto správne vyhodnotil preukázanú vinu obžalovaných aj s prihliadnutím na neopomenuteľnú zásadu „in dubio

pro reo“, t. j. v pochybnostiach v prospech obvineného či obžalovaného“. Pokiaľ všetci traja obžalovaní prostredníctvom zvolených obhajcov spochybnovali svoju trestnú zodpovednosť keď namietali, že podľa ich názoru z vykonaného dokazovania nevyplýva naplnenie subjektívnej stránky trestného činu vo vzťahu k ich osobám, krajský súd uvádza, že odvolacie námietky v tomto smere nie je možné akceptovať. Krajský súd poukazuje na to, že pre ustálenie subjektívnej stránky pri trestných činoch podielníctva resp. legalizácie príjmov z trestnej činnosti z trestnej činnosti postačuje, ak sa úmysel vyvodzuje z objektívnych zistených skutočností. Uvedené korešponduje aj s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej okolnosti subjektívneho charakteru pri tomto druhu trestnej činnosti spravidla možno dokazovať len nepriamo a to z okolností objektívnej povahy, za ktorých sa dá podľa zásad správneho myslenia usudzovať na vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu, či ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom. V tomto prípade okresný súd v rámci odôvodnenia pri subjektívnej stránke správne a detailne poukázal na nielen na vzájomnú komunikáciu spoluobžalovaných vyplývajúcu z prepisov ich telekomunikačnej prevádzky (z ktorej vyplýva, že obžalovaný mali vedomosť, že pôvod svietidiel je iný, ako im mal podľa ich vyjadrení uvádzať L. E.), ale aj vzhľadom na rozsah (počet jedného druhu svietidiel celkovo, ale aj celkového počtu svietidiel nadobudnutého od jedného subjektu samostatne v spojitosti nemožnosťou preukázania ich legálneho spôsobu nadobudnutia L. E.), ďalej odlišný spôsob predaja týchto svietidiel napriek tomu, že spoločnosť RS-style s.r.o., vykonávala podnikateľskú činnosť v tejto oblasti. Obžalovaní taktiež osobitne viedli aj evidenciu tohto tovaru a používali osobitný spôsob nakladania s finančnými prostriedkami v prípade svietidiel nadobudnutých od odsúdeného L. E.. Z uvedených skutočností aj podľa krajského súdu jednoznačne vyplýva existencia nepriameho úmyslu na strane všetkých spoluobžalovaných. K obhajobným námietkam obžalovanej L. D. týkajúcim sa nepravdivosti tvrdení prokuratúry ohľadom udržiavania si životnej úrovne príjmom z trestnej činnosti krajský súd uvádza, že vzhľadom na dĺžku časového obdobia počas ktorého k trestnej činnosti dochádzalo a okolnosti, že prospech nebol výlučne vo forme finančného prospechu a taktiež, s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaná bola iba jednou z páchatel'ov trestnej činnosti nemožno očakávať, že v dôsledku predmetnej trestnej činnosti by došlo k výraznej zmene spôsobu jej života. K obhajobným námietkam všetkých obžalovaných týkajúcich sa skutočnosti, že v priebehu celého konania nedošlo k vyčísleniu škody poškodenou spoločnosťou, resp. skutočnosti, že podľa vyjadrení poškodenej spoločnosti k vzniku škody na jej strane ani nedošlo, krajský súd uvádza, že pre stanovenie rozsahu trestnej činnosti pri podielníctve v znení účinnom do 31. augusta 2015 je relevantný kvalifikačný znak majetkový prospech a nie výška škody. Okresný súd sa pritom správne v rámci konania podrobne zaoberal práve stanovením výšky majetkového prospechu, keď jednak stanovil hodnotu zaistených vecí, ktorých pôvod bol z trestnej činnosti, ale aj finančného prospechu ktorý stanovil ako rozdiel finančného príjmu z predaja vecí majúcich pôvod v trestnej činnosti zníženého o vynaložené náklady a dospel tak k stanoveniu rozsahu prospechu obžalovaných v sume 17.851,35,- €, ktorá zjavne napĺňa znaky väčšieho prospechu. Obžalovaných ako páchatel'ov v posudzovanom prípade tak usvedčujú preukázané skutkové okolnosti, keď títo preukázateľne v inkriminovanom období spoločným konaním ukryli, na seba a iné osoby previedli veci, ktoré boli získané trestným činom spáchaným inými osobami a uvedeným činom získali väčší prospech.

V rámci pokračovania v prieskumnej povinnosti krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd potom však v súvisiacich výrokoch o trestoch uložených obžalovaným v napadnutom rozsudku už nepostupoval úplne správne a zákonne. Aj keď u obžalovaných L. D. a B. priznal správne poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, spočívajúcu v doteraz riadne vedenom živote a správne a zákonne potom aplikoval ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona, čím došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby z ôsmich rokov na šesť rokov a 4 mesiace, však pochybil, keď podobne nepostupoval aj pri obžalovanom A., ktorému už spomínanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona nepriznal a následne u jeho osoby ani neaplikoval ustanovenia § 38 odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona. Krajský súd aj s poukazom na odôvodnenie odvolania obžalovaného A., na rozdiel od okresného súdu konštatuje, že napriek niekoľkým priestupkom (päť) na úseku cestnej premávky, za ktoré bol tento obžalovaný postihnutý je možné mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona tak ako ostatným obžalovaným, priznať. Krajský súd pritom prihliadal jednak na nižšiu závažnosť spomínaných priestupkov, ale aj okolnosť, že ich charakter bol zjavne druhovo odlišný od posudzovanej obžalovanými spáchanej majetkovej trestnej činnosti. Krajský súd ďalej poukazuje na to, že bolo potrebné zohľadňovať aj pozitívne poznatky o osobe obžalovaného A., keď tento bol v mieste jeho bydliska kladne hodnotený. Uvedené preto vo vzájomnej spojitosti odôvodňuje priznanie predmetnej poľahčujúcej okolnosti. Z tohto dôvodu bolo správne a zákonne potom aplikovať aj u tohto obžalovaného ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona a znížiť hornú hranicu trestnej sadzby z ôsmich rokov na šesť rokov a 4 mesiace. Okresný súd pri ukladaní trestu správne všetkým obžalovaným uložil trest odňatia slobody na

dolnej hranici upraveného rozpätia trestnej sadzby vo výmere 3 (troch) rokov a súčasne im aj v súlade s § 51 odsek 1 s použitím § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona podmienene výkon tohto trestu odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad ich správaním v určenej skúšobnej dobe. Primerane aj u obžalovaných L. D. a B. určil skúšobnú dobu na 42 mesiacov (tri a pol roka t.j. v dolnej časti hornej polovice zákonného rozpätia 1 až 5 rokov), pričom však pravdepodobne v spojitosti s nepriznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona už obžalovanému A. určil skúšobnú dobu v neprimerane dlhom trvaní 4 roky, keď okolnosti na jeho strane neboli natoľko odlišné aby odôvodňovali určenie skúšobnej doby v inom trvaní ako u ostatných spoluobžalovaných. Preto krajský súd aj v prípade tohto obžalovaného určil trvanie primeranej skúšobnej doby na 42 mesiacov. Okresný súd taktiež následne nepostupoval správne a súladne so zákonom, keď popri uložení probačného dohľadu nad správaním všetkých obžalovaných v skúšobnej dobe týmto neuložil primerané povinnosti a obmedzenia ako to predpokladá ustanovenie § 51 odsek 2 Tr. zákona, na čo správne v rámci odvolania poukázal prokurátor okresnej prokuratúry. Na druhú stranu sa však krajský súd nestotožnil s návrhom prokurátora, ktorý považoval za potrebné uložiť obžalovaným povinnosť podrobiť sa v spolupráci s probačným úradníkom sociálnemu výcviku, alebo inému výchovnému programu, alternatívne psychologickému poradenstvu, a to vzhľadom na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaných ako aj ich kladného hodnotenie z miesta ich bydliska, ktoré nenasvedčujú reálnej potrebe uloženia takýchto povinností z pohľadu prevýchovy páchatel'a. Za primerané a súladné so zásadami ukladania trestu podľa § 34 Tr. zákona krajský súd za vhodné a súladné s potrebou vyjadrenia morálneho odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. f) Tr. zákona uložiť povinnosť všetkým obžalovaným preukázateľne sa písomne ospravedlniť poškodenej spoločnosti. Krajský súd takto uložené tresty obžalovaným považuje za celkom konformné pre dosiahnutie očakávaného účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a predstavuje tiež adekvátne vyjadrenie morálneho odsúdenia protiprávneho konania obžalovaných spoločnosťou. K námietkam obžalovaných týkajúcich sa prísnosti uloženého trestu krajský súd pripomína, že obžalovaným boli uložené podmienene tresty, ktorých výmera zodpovedala dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, pričom uloženie miernejších trestov okrem postoja obžalovaných k trestnej činnosti bránila aj neexistencia žiadnych takých zákonných dôvodov, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Tr. zákona.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto odvolací krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.